

Sygn. akt IX Ka 117/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział IX Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Plewińska

Protokolant: st. sekr. Katarzyna Kotarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2014 roku

sprawy **E. D.**

obwinionego o wykroczenie z art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

na skutek apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Wąbrzeźnie

z dnia 22 stycznia 2014 roku sygn. akt VII 4/13

I. uchyla zaskarżony wyrok w całości i na mocy **art. 5 § 1 pkt 4 kpow w zw. z art. 45 § 1 kw** umarza postępowanie w sprawie;

II. zasądza od Skarbu Państwa / Sądu Rejonowego w Chełmnie / na rzecz E. D. kwotę 420,- / czterystu dwudziestu / zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru przed sądem drugiej instancji;

III. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 117/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Chełmnie VII Zamiejskowy Wydział Karny z/s w Wąbrzeźnie uniewinnił obwinionego E. D. od popełnienia czynu zarzuconego mu we wniosku o ukaranie, tj. wykroczenia z art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...)sp. z o.o. w W.. We wniesionej apelacji oskarżyciel posiłkowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie, że obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i o wymierzenie obwinionemu grzywny w wysokości 3.000, -zł., a także o zasądzenie od obwinionego kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotowa apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaś ze względu na wystąpienie w sprawie bezwzględniej przyczyny odwoławczej

z przepisu art. 104 § 1 pkt 7 kpow, tj. przedawnienia orzekania, zaskarżone orzeczenie nie mogło się ostać.

E. D. obwiniony został o to, że w okresie od 19 października 2004 roku do 12 stycznia 2012 roku oraz od 27 lutego 2012 roku do marca 2012 roku jako współwłaściciel nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) nie dopuścił przedstawiciela (...), (...) w W. do wykonania odczytu wskazań wodomierza przy punkcie czerpalnym tej nieruchomości, tj. o wykroczenie z art. art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Wskazać należy, iż przepisy o wykroczeniach przewidziane w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wchodzą w zakres tzw. pozakodeksowego prawa wykroczeń, co oznacza, że zgodnie z art. 48 kw stosuje się do nich przepisy części ogólnej kodeksu wykroczeń, jeżeli sama ustawa nie zawiera przepisów odmiennych. (W. Radecki, Ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Komentarz, ABC 2011).

Zgodnie z dyspozycją art. 104 § 1 pkt 7 kpow, sąd odwoławczy uchyla na posiedzeniu zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 5 § 1 pkt 4 – 10 kpow. W myśl zaś art. 5 § 1 pkt 4 kpow nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. Kwestię przedawnienia karalności wykroczeń reguluje art. 45 § 1 kw, zgodnie z którym karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

W literaturze przedmiotu podkreśla się, że na bieg wskazanego terminu nie ma już wpływu sam tok sprawy, odracanie i przerywanie rozprawy czy uchylenie wyroku w drugiej instancji i zwrot sprawy do ponownego jej przeprowadzenia itd. Zatem, nawet jeżeli w dacie orzekania w pierwszej instancji przedawnienie jeszcze nie nastąpiło, zaś obwiniony wystąpił

z apelacją i wówczas upłyne termin przedawnienia, musi dojść w sądzie odwoławczym do uchylenia wyroku i umorzenia postępowania, i to nawet gdyby skarżący cofnął następnie swój środek odwoławczy (T. Grzegorzczak (red.), Kodeks wykroczeń. Komentarz., LEX 2013). Powyższa teza dotyczy również apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego,

ze względu na obowiązek uwzględnienia przez sąd odwoławczy przesłanki z art. 104 § 1 pkt 7 kpow niezależnie od granic zaskarżenia. Sąd Okręgowy rozpoznając sprawę jest zobowiązany mieć na uwadze treść przepisu art. 62 § 3 kpow.

Mając powyższe na uwadze, wskazać należało, iż przedmiotem niniejszego postępowania była ocena prawna czynu popełnionego przez obwinionego w okresie od 18 października 2004 roku do 12 stycznia 2012 roku oraz od 27 lutego 2012 roku do marca 2012 roku. W konsekwencji uznać trzeba było, iż karalność wskazanego czynu, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 45 § 1 kw, ustała wraz z końcem marca 2014 roku.

W niniejszej sprawie, ze względu na charakter zarzutów podniesionych w apelacji, dla wydania rozstrzygnięcia o charakterze materialnym konieczne byłoby ponowne dokonanie oceny i ustosunkowanie się do zebranego w sprawie materiału dowodowego, a ewentualnie nawet jego uzupełnienie. Jak wynika zaś z poglądów jednolicie wyrażanych w doktrynie

i orzecznictwie, umorzenie postępowania z racji przedawnienia wchodzi w rachubę zawsze, gdy kwestie istnienia czynu, jego znamion i odpowiedzialności wymagałyby dalszego dowodzenia, gdyż postępowaniu w tej materii stoi już na przeszkodzie przedawnienie karalności (D. Świecki, „Metodyka pracy sędziego w sprawach o wykroczenia”, WKP 2012, także: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2006 r., II K 34/06).

Co za tym idzie, w przedmiotowej sprawie konieczne było uchylenie w całości wyroku sądu pierwszej instancji i umorzenie postępowania ze względu na przedawnienie orzekania. W konsekwencji bezprzedmiotowe było odnoszenie się przez sąd drugiej instancji do zarzutów podniesionych w apelacji oskarżyciela posiłkowego.

Uwzględniając wniosek obrońcy obwinionego sąd, na podstawie art. 118 § 2 kpow oraz § 14 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego kwotę 420,- zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony z wyboru przed sądem okręgowym jako drugą instancją

W kwestii wniosku obrońcy o przyznaniu kosztów postępowania zastępstwa adwokackiego z dnia 24 stycznia b.r., a dotyczącego kosztów poniesionych przed sądem pierwszej instancji / k. 218 – 219 /, to wniosek ten będzie musiał rozpoznać Sąd Rejonowy.

Kosztami postępowania za postępowanie odwoławcze, w myśl art. 118 § 2 kpow, w związku z umorzeniem postępowania, obciążono Skarb Państwa.